

menighets hilsen

ORGAN FOR EIDSVÅG MENIGHET
NR. 3 - MAI 2019
37. ÅRGANG

God sommer!

Det gode liv på Sætregården
Side 5-7

Kjærlighetens sår
Side 8-9

Tale til en konfirmant
Side 12-13

hvem - hva - hvor?

EIDSVÅG MENIGHETSKONTOR

Eidsvåg kirke, Vollane 3, 5105 Eidsvåg
Kjernetid: 09.00-12.00

Kontakt for kirkelige handlinger:

For dåp, vigsel og gravferd, kontakt kirketorget,
tlf 55 59 32 10, Vestre Strømkai 7, 5008 Bergen,
kirketorget@bergen.kirken.no,
hjemmeside: www.bergen.kirken.no

ADMINISTRASJONSLEDER
(VIKAR)
Gunn Mjelstad Steinbru.
Tlf.: 55 30 81 96.
Epost: gs742@kirken.no
Tilstede: ma, ti, on.

KST. SOKNEPREST
Aage Mjeldheim
Mobil: 997 99 579
Direktelinje: 55308191
Epost: am496@kirken.no

KAPELLAN
Håkon Økland Kinsarvik
Tlf 97644169
Direktelinje: 55 30 81 98
hk482@kirken.no

FRIVILLIGHETSKOORDINATOR
Berit Vik Sletten
Mobil: 404 68 155
Direktelinje: 55 30 81 90 / 97
BS256@kirken.no
Tilstede: ma og ti.

KANTOR
Jon Stubberud
Mobil: 414 32 232
Direktelinje: 55 30 81 93
JS587@kirken.no

KIRKETJENER
Kalaregy Drange (Regy)
Mobil: 951 74 260
Direktelinje: 55 30 81 95
KD722@kirken.no
Tilstede: ti og to.

UNGDOMSMEDARBEIDER
Martin Velsvik
Mobil: 452 52 489
martin_velsvik8@hotmail.com

UNGDOMSMEDARBEIDER
Anne Kristin Viseth
Mobil: 994 71 091
ak-viseth@hotmail.com

MENIGHETSRÅDSLEDER
Kari Fonn Hafskor
Mobil: 48092127
kacorn@online.no

Kirkens SOS

"Et menneske å snakke med" - alltid
Tlf. 815 33 300

Fosterets verdi og rettsvern

Spørsmålet om fosterets verdi og rettsvern har vært et viktig og vanskelig tema gjennom de siste femti år, både i vår egen kirkesammenheng og ellers.

AV SOGNEPREST AAGE MJELDHEIM

Gjennom kirkens historie har det vært mange sterke og tjenende kvinner. Disse kvinnene og deres styrke har langt på vei vært noe skjult. De mest synlige har vært mennene. Denne ubalansen har vært til skade for Guds rike.

Satt på spissen kan vi si at den har gjort kirken mer opptatt av makt enn av tjeneste, mer preget av hierarkiske strukturer enn av etterfølgelse av Jesus i hverdagslivet. I løpet av de siste tiårene har kvinner trådt frem i kirken på en helt annen måte enn før. Den kristne menighet, Jesu flokk i verden, har bruk for både kvinner og menn. Vi er alle kalt til tjeneste for den trenenge Gud.

Gjenkjennelsens under

Evangelisten Lukas forteller om den gravide Maria som drar opp til fjellbygdene for å hilse på slektningen Elisabet, også hun gravid (Luk. 1, 39-56). Idet Elisabet hører Marias hilsen, sparker barnet av fryd i magen hennes. Elisabet blir fylt av Den hellige ånd og roper ut den aller første bekjennelse av Jesu makt og herlighet.

Hovedpersonene i dette møtet er ikke de to kvinnene, men de ufødte barna som de bærer. Jesus og Johannes møter hverandre i et gjenkjennelsens under. Det alvorlige og utfordrende i dette møtet har dermed noe å gjøre med fosterets verdi.

Fortellingen om Elisabet og Maria understreker at det ufødte menneske har verdi i kraft av seg selv. Johannes, som sparker i sin mors mage, gir seg til kjenne som et subjekt, et individ, atskilt fra sin mor, selv om han fremdeles befinner seg i Elisabets kropp.

Et samfunn kan tilrettelegge sin lovgivning og praksis knyttet til abort på ulike måter. For den kristne kirke er det grunnleggende å holde fast ved disse ordene fra Salme 139, vers 16: Dine øyne så meg, da jeg var et foster. Fosterets egenverdi understrekes ytterligere ved selve inkarnasjonen.

Gud ble menneske

Guds menneskelighet begynte med at engelen sa til Maria: Du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. Når Jesus, som sann Gud og sant menneske, skulle vandre hele menneskets livsvei fra fødsel til død, hørte fostertiden med. I vår egen salmebok har dette fått nedslag i disse ordene: Han som troner i sin høye himmel, blir et svakt og ubeskyttet foster. Det er nådens under mot vår verden! (Norsk Salmebok 130).

Som allerede nevnt kan et samfunn ordne sin lovgivning og praksis på ulike måter. De som kjempet for kvinners rett til selvbestemt abort i Norge på 70-tallet gjorde det på bakgrunn av en lang og trist sosialhistorie med elementer av

Menighetshilsen

Eidsvåg kirke
Vollane 3, 5105 EIDSVÅG

Neste utgave av Menighetshilsen

kommer ut torsdag 29. august.
Redaksjonen avsluttes fredag
16. august.

Ansvarlig redaktør:

Magne Fonn Hafskor - mobil 922 94 877
Epost: eyecu@online.no

Annonsesvarlig:

Torill Hatlebrekke Husebø, thh@bkkfiber.no

Lokalredaksjon for Eidsvåg:

Dag Sunnanå, dag.sunnana@gmail.com
Anne Tafjord Kirkebø, anne@brage.biz

utnyttelse, fattigdom, sosial fornedrelse og nød. Vi kan ikke ta fra dem som kjempet for selvbestemt abort at de hadde sterke moralske grunner til å gi kvinnen retten til selv å avgjøre om abort skulle finne sted, innenfor de rammer loven setter.

Om vi legger fosterets egenverdi til grunn, slik blant annet Børre Knudsen gjorde fra 1978 av og fremover, blir situasjonen den at samfunnet har oppgitt å forsvare det aller svakeste livet. Fosteret har ikke lenger vern fra samfunnets side, ettersom avgjørelsen om abort er overlatt til den enkelte kvinne.

Dette betyr ikke at ikke kvinner kan treffe etiske avgjørelser. Den kritiske holdningen fra kirkens side retter seg ikke mot enkelte kvinner, men mot to spesielle forhold. Det ene handler om fosterets egenverdi. Det andre forholdet gjelder samfunnets manglende rettsvern av det ufødte mennesket i de 12 første uker i mors liv.

Nådens åpne dør

Spørsmål knyttet til abort hører sammen med troens konsekvenser. Men det er ikke alltid like lett å trekke disse konsekvensene. Livet er mangfoldig. Situasjonene forskjellige. Valgene vanskelige. Dilemmaene mange. Det er flere kvinner enn vi tror som har gjort en erfaring med abort. Kanskje var de unge og i en sårbar fase av livet. Noen opplevde press. Andre hadde helsemessige utfordringer. Noen igjen var blitt utsatt for svik eller overgrep. Livet var nullstilt. De så ingen annen utvei.

Av og til står det frem kvinner som forteller at de bærer på dette som en byrde i livet. Det er noe de ikke har lett for å dele med andre, særlig ikke med dem som kaller seg kristne. De frykter, og kanskje med rette, at de skal bli utstøtt og moralsk fordømt hvis det blir kjent.

Det kristne engasjementet til forsvar for fosteret gjør også frontene harde og kommunikasjonen vanskelig. Det må alle som har et sterkt syn på fosterets verdi ta innover seg. Vi skal og må ikke legge stein til byrden for noen, men vi må møte alle med åpenhet og omsorg.

Jesus kom til vår verden for å reise mennesker opp. Nådens mysterium handler om at Jesus elsker oss, ikke slik vi mener at vi skulle være, men slik vi er. Her og nå, med

alle våre gode og vonde erfaringer og minner, er du og jeg elsket av Gud i Jesus Kristus. Denne kjærligheten gjelder alle uten unntak. Nådens dør står åpen for enhver som vender seg mot Gud i Jesu navn.

Men det er ikke alltid like enkelt for oss mennesker å se denne åpne døren og å gripe den tilgivelsen som rekkes oss av Jesus. Noen ganger trenger vi et annet menneskes støtte og hjelp for å komme dit at nådens varme lys når inn til oss. Vi må hjelpe hverandre med dette.

Sjelesorgens rom

Først og fremst må vi opptre slik at ingen kjenner seg stengt ute. Alle må kunne komme og være trygge når de forteller om det vanskelige og vonde i livet sitt. Det skal ikke skje i full offentlighet, men i sjelesorgens faste rammer, med en prest, en diakon, en samtalepartner som også er et medmenneske.

I den kristne menighet inviterer vi mennesker inn i sjelesorgens rom. Det skjer i den personlige samtalen med en sjelesørger som har taushetsplikt og som er villig til å gå en kort eller lang vei sammen med den som trenger det. Det finnes alltid håp for den som kommer til Jesus Kristus, om det så bare er med restene av et liv som synes gått i stykker.

La oss til sist vende tilbake til den tindrende gleden som finnes i fortellingen om Maria og Elisabet. Hvorfor fryder den ufødte Johannes seg og sparker i sin mors mage?

Jesus er grunnen. Han kom til jord med Guds ubegripelige nåde for å utforske menneskelivets vilkår fra den uklare skyggeverden i morslivet til døden på korset og nedfarten til dødsrikets dunkelhet. Nå sitter han ved Faderens høyre hånd og skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde.

Johannes gleder seg over *Guds allmakt i menneskets avmakt*. I dag er du og jeg utfordret til det samme. La oss følge dem som ser Guds storhet i menneskets svakhet, de som tror på Jesus Kristus, død og oppstanden, sant menneske og sann Gud.

Artikkelen er en redigert utgave av Aage Mjeldheims preken på Maria budskapsdag 24. mars.

AKTIVITETER I EIDSVÅG MENIGHET, FRA A TIL Å:

Babysang

Hver onsdag fra kl. 11.30 i kirken. Følg med på vår hjemmeside og Facebook-side. Ta kontakt med sogneprest Aage Mjeldheim ved spørsmål.

Barnekor

Øvelse onsdager. Musikkverkstedet (1-3 trinn) kl. 18-19. Sang, dans, rytmeinstrumenter. Kontakt: Jon Stubberud, 41432232.

Benedictinerne

Kor for sangglade voksne. Øving i kirkerommet torsdager kl. 19.30. Kontakt: Benedicte Sjøvold, 92649817

Fredagstilbudet for ungdom

- «Klubben»- 7.klasse: Kontakt Marthe Eikeland, tlf 45082265 eller Nora-Marie Bore Tvedt, 47840501.
- TGI Eidsvåg (Thank God in Eidsvåg): Samling for ungdom i Eidsvåg menighet fra 14-20 år. Kontakt: Martin Velsvik, 45252489.
- TGIF (Thank God it's Friday): Samling for ungdom i prostiet fra 15-20 år. Se nettsiden og Facebook for info.

Gla'sang

Sangkor for pensjonister og andre som er hjemme på formiddagstid. Kl. 11.30 på onsdager i partallsuker. Kontakt: Dag Sandnes, 55182263.

Hyggetreff

Første onsdag i måneden kl. 11.30-13.30. «Tema», god mat og prat. Kontakt: Bjørg Holte Simonsen, tlf. 45446249.

Speiderne

Samling om torsdagene. Følg med på nettsiden; eidsvaagkirke.net/wordpress

Ti-kaffen

Samling annenhver tirsdag kl. 10 i oddetallsuker. Biljard, kaffe, samtale. «For menn i sin beste alder». Kontakt: Olav Sture, 95203752

Andre lag og organisasjoner

Eidsvåg helselag - Kulturhuset, Eidsvågskogen 5.

Seniortrim: mandager 10.30 til 11.30. Første gang mandag 7. januar 2019. Sosialt samvær i etterkant.

Helselagsmøtene (torsdagstreffet) kl. 12.00 siste torsdagen i måneden. Variert program. Samme sted som over.

Givertjeneste/gaver til Eidsvåg menighet: Kto 3637.07.21623

Sats og trykk: MOLVIK GRAFISK AS

Menighetshilsen kommer ut 5 ganger i året. Oppslag: 4000.

«Må jeg være kristen for å bli konfirmert?»

EN TID FOR UNDRING: I konfirmasjonstiden i kirken bruker vi mye tid på å snakke om de store spørsmålene, og forstå hvordan kristen tro kan hjelpe oss i livet. (Illustrasjonsfoto: Bo Mathisen)

Det nærmer seg påmelding til nytt konfirmasjonsår. I den anledning har vi samlet svar på noen av de mest vanlige spørsmålene om konfirmasjon i kirken.

TEKST: KIRKEN.NO

Vi ønsker at du skal få en god konfirmasjonstid der du lærer nye ting, blir bedre kjent med tro og med deg selv. Og så gleder vi oss til å bli kjent med deg! Her er svar på noen ofte spurte spørsmål knyttet til konfirmasjon:

- **Må jeg være kristen for å bli konfirmert?** Konfirmasjonstiden i Den norske kirke er åpen for deg som tror, tviler eller bare vil vite mer. Konfetiden er en fin anledning til å tenke og undre seg over tro, og finne ut hva en egentlig tror selv. Men for å konfirmeres må du være døpt. Om du ikke er døpt, kan du bli det i løpet av konfirmasjonstiden. Årlig blir rundt tusen konfirmanter døpt i løpet av konfirmasjonstiden.
- **Koster det mye å være med på konfirmasjonstiden?** Det koster 700 kroner + 2500 kroner (leir) for å være med på konfeåret. Det dekker bibel, leir og mat på samlingene. Dersom det er vanskelig å betale, kan du

kontakte menigheten, så ordner de det. Økonomi skal ikke være avgjørende for om det blir konfirmasjon eller ikke.

- **Hva skiller kirkelig konfirmasjon fra humanistisk/borgerlig konfirmasjon?** Konfirmasjon i Den norske kirke er en forbønnshandling, der vi ber Gud styrke og velsigne deg. Konfirmasjon betyr å bekrefte, og det som bekreftees i en kirkelig konfirmasjon er dåpen. I dåpen tar Gud oss til seg og lover å være med oss alle dager. Disse løftene gjentas i konfirmasjonen.
- **Hva gjør en på konfesamlinger?** Mye forskjellig! Vi starter de fleste samlinger med å spise middag sammen, og deretter har vi undervisning om ulike temaer. Noen ganger lærer vi gjennom konkurranser, noen ganger gjennom gruppeoppgaver og så har vi fellesundervisning.

Hele teksten kan leses på kirken.no.

Her er det mennesket som teller

En dag på Sætregården

Et søndagsbesøk på Sætregården ga gjorde oss interessert i å se hvordan en vanlig ukedag arter seg hos Liv og Robert Berentsen, som har eid og drevet stedet i mange år.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

FROKOSTGRUPPE PÅ SÆTREGÅRDEN: Bordet dekkes med mange påleggssfat, slik at folk stadig ber om å få sendt noe over bordet, og dermed samhandler og kommer i kontakt. Fra venstre: Marta, (Livs mor og hyppig hjelper), Oddrunn, Liv og Turid.

Vi får være med Sætregårdens private buss, som er tidlig ute for å hente folk med en begynnende demenssykdom til dagtilbudet «Inn på tunet». Det er en trivelig gjeng som kommer om bord, og det blir en festlig og nærmest guidet rundtur i Åsane.

Robert Berentsen er fast sjåfør. Han har med seg gårdsgutten Tore, som har en stødig arm dersom noen av de eldre skulle trenge det. Endelig fremme på Sætregården titter solen frem etter nattens overraskende snøfall.

Ute er det kaldt så det holder, men inne i «Hjerterommet» (egentlig kafeen, som har gardiner med røde hjerter) er det lunt og vidunderlig. Vi blir varmt mottatt av Liv Berentsen, som har dekket et lekkert frokostbord, og det dufter nytrukket kaffe.

Starter dagen ved frokostbordet

En omtenkssom detalj er at bordet dekkes med mange påleggssfat, slik at folk stadig ber om å få sendt noe over

bordet, og dermed samhandler og kommer i kontakt. Det å dele et måltid er også her veldig viktig.

Etter at alle har hjulpet til med å rydde etter frokosten, er det tid for daglige rutiner i stall og fjøs. Hestene skal ut på beite, og de som vil får mate to små sorte lam med tåteflasker. Hvilken lykke, både for to- og firbente!

Vi blir med Liv for å se på kyllingene. Hun forteller at rugemaskins-kyllinger går glipp av «oppdragelsen» som de normalt ville fått, blant annet hvordan de kan unngå angrep fra en sulten hønsehauk. Slikt hadde hendt. Men det var reven som kom og forsynte seg med påfuglen Pål – så fjærene føk.

Så er det ut på dagens faste fottur. Vi treffer på to søyer, så sværvommene at alle er sikre på at nedkomsten skal skje hvert øyeblikk. Men den dysten er for lengst over, ifølge Robert. Resultat: to sett trillinger, som ligger tilfreds kveilet opp ved en solvarm steinvegg i le for nordavinden, mens mødrene bedagelig tar for seg av markens grøde like ved. På nordøstsiden av veien er det storslått utsikt, blant annet

NYFØDTE LAM: Oddrun og Liv gir flaskemelk til to små sorte lam.

over til Osterøy. Da passer det bra at Robert forteller om Hamre kirke. Flere av de som er med har vært der, og vi er alle enige om den er et smykke av et byggverk. Robert beretter om både fjerne og nære tider; både om vikingene som kom sjøveien og om den nye veien som skal gå langs skogbrynet helt bort til Hylkje.

Bygger ny vei

Trefellingen har foregått lenge, også oppe ved gården, der grantrærne står lange og rette som generaler. Vi har jo forestillinger om tømmerhogst og trefelling, med trauste karer i rødrotete jakker, og med øks og sag som verktøy. Men Robert forteller lattermildt at nå om dagen er det spinkle jyplinger som spretter omkring med joystickene sine. Takket være moderne databasert teknikk feller de 300 digre trær per dag!

Staten betaler 60 prosent av utgiftene til den nye veien. Grunneierne har dannet aksjeselskapet «Veten Rundt Skogeigerlag», der Hans Hordvik lenge var leder. Han er – ifølge Robert – «en over gjennomsnittet flink forteller, som snakker så billedlig at man husker det».

De to har et godt samarbeid – også med det offentlige, og regelmessige møter i laget. Nå er det Robert som har overtatt lederjobben. Han forteller at de også utbedrer gårdsveien, slik at den i fremtiden kan betjene transporter på opp til 20 meter lange tømmerbiler.

Det er en kjekk tur. På tampen kommer dagens store overraskelse: Hele hurven er invitert inn i stallen på Falkangergården. Her treffer vi praktfulle Bounty, som for få timer siden har fått et aldeles nydelig føll. Robert opplyser sine engasjerte

tilhørere om at nyfødte føll allerede har 90 prosent av sin beinlengde. Flere funderer på hvordan et så stort føll kan få plass i en hestemage.

Den nyfødte er bare oppslukt av å drikke, med hele hodet under buken på sin vakre mor. Hun på sin side er sikkert stolt – bare litt urolig overfor alle oss fremmede. Men mor og datter er et syn som får tårer i øynene på noen hver av oss.

Færre å forholde seg til

Tilbake på Sætregården forteller Liv at de driver et slags kombiopplegg med folk og dyr. I 2008 kom de med i prøveprosjektet «Inn på tunet» som en av 10 forsøksgårder. Dette arbeidet forbeholdes demente som er i et tidlig stadium av

Innsamling av klær, sko og sengetøy til Ukraina

v/Tro-Håp-Kjærlighet

Første og siste lørdag i mnd. kl. 12-14.00
v/Lærerhøyskolen på Breistein,
Olav Bjordalsvei 43

Pakkes i sekker - kr. 50.- pr. sekk

Kontaktperson: 99 64 24 70

www.thk.no

sykdommen, kan være aktive, og ha utbytte av det spesielle tilbudet det er mulig å tilrettelegge på en gård; med turer i naturen, litt fysisk arbeid, og sosial omgang med måltider og fellesskap.

Deltakerne skal oppleve en meningsfylt hverdag ved å ta i bruk egne ressurser. Det tas hensyn til mestringsvevne og kapasitet. Spørsmålet de ofte får er hvorvidt demente kan lære noe nytt?

– Dét kan de! sier Liv med overbevisning.

Gården tar også imot barn og ungdom med særskilte behov. – Vår oppgave er å gjøre dem trygge på seg selv og stimulere til å delta i ting de kan mestre og følgelig ha glede av, forteller hun.

– Fem år etter oppholdet her er de fleste i fast arbeid, opplyser Robert, som mener at dette har flere årsaker.

– For det første omgir vi oss med folk som får frem det beste i både mennesker og dyr. Her er stabilitet, og det gir trygghet. Vi har faste medarbeidere på timebasis, sier han.

– Fordi vi er få som jobber på gården, får ungene færre mennesker å forholde seg til. Vi har rett og slett hvert vårt barn. Dessuten har vi god kontakt med foreldre og fosterhjemforeldre – og med skolen. Og så har vi flotte og hjelpsomme naboer her ute, dét er også en ressurs.

Kommer for å lære

Barn og dyr er en fenomenal kombinasjon. Ungene kan slippe litt av fokuset på seg selv og den utilpassheten de føler i mange sammenhenger. Det er mye lettere å snakke med barn når der også er et dyr som kan avlede all oppmerksomheten de får.

Mange barn med funksjonshemninger profitterer med en halvtime på hesteryggen. Dette foregår med instruksjon av fysioterapeut. Gården har også arbeidsopplegg for ungdom med psykiske problemer. For mange er dagen her det eneste fritidstilbudet de har.

– Noe som er veldig kjekt, er at folk som var her i ungdommen gjerne kommer tilbake når de har stiftet egne familier, legger Liv til.

– Vi har pleid å være en del av på Kulturdagene i Åsane, og da er det ganske fullt her, både av folk som har vært her før og av nye gjester.

Sætregården får i tillegg jevnlig besøk av interesserte som ønsker å se hvordan de gjør ting.

– Det er positivt at folk vil lære av andre, og ikke absolutt må gjøre alle tabbene selv. Det sparer både tid og ressurser, sier Liv, som kan fortelle at de også inviteres til høyskoler og læresteder rundt omkring i landet for å fortelle om arbeidet.

– Da må vi «rydde plass» i kalenderen. Folk vi stoler 100 prosent på stepper inn, slik at alt går fint mens vi er borte.

Ellers har de mange elever; medisinerere, sykepleiere og sosialarbeidere som vil videreutdanne seg og trenger erfaring innen eldreomsorg og demenssykdommer. Den erfaringen kan de få her.

Mennesket først

I 2014 fikk Sætregården besøk av Fylkesmannens landbruksavdeling sammen med representanter fra EU-kommisjonen i Brussel, daværende landbruks- og matminister Sylvi Listhaug og daværende statssekretær i Helse- og omsorgsdepartementet Astrid Nøkleby Heiberg. Alle var begeistret over stedet og opplegget, spesielt dette at forskjellige brukergrupper kan komme sammen, til gjensidig glede og nytte for hverandre.

Det var ved denne anledningen at en stalljente mistet ridepisen på gulvet, og spontant ropte til nærmeste person: «Hei du, tar du pisen til meg». Den hun praiet var altså delegaten fra Belgia.

– Han så litt forbløffet ut, men jeg tror faktisk han likte å treffe et menneske som ikke kravlet for ham, forteller Robert med et fornøyd glis.

De har det heller ikke med å kravle for noen på Sætregården. Her spiller det ingen rolle hvilken tittel og rolle du har. Her er det mennesket som teller.

TRAFF HVERANDRE I STALLEN: Med en mor som kom fra en gård i Austevoll og far fra Vaksdal er Liv vant med gårdsbruk. Hun har vært stalljente fra 14-årsalderen. Husbonden Robert er åsabu, og var stallmester da de to traff hverandre.

HAR KONTROLL PÅ HESTENE: Gårdsgutten Tore henter shetlandspennien Falina og Lise Lotta (krysning mellom nordlandshest og shetlandspenni) fra beite.

Kjærlighetens sår

Lykkelig løp kjempen ned trappen og ut i hagen. Da han var helt nær barnet, ble kjempens ansikt rødt av sinne. «Hvem har våget å såre deg?» spurte han. For på barnets små hender og føtter var det store spikermerker.

FORKORTET VERSJON AV OSCAR WILDES EVENTYR «THE SELFISH GIANT»
OVERSATT AV MAGNE FONN HAFSKOR

ET FANTASTISK SYN: «Treet grener var gyldne, og det hang sølvfrukter under dem. Og under treet stod den lille gutten han var så glad i». (Illustrasjon: Charles Robinson, 1913).

Hver ettermiddag, på vei hjem fra skolen, stoppet barna for å leke i kjempens hage. Det var en stor og herlig hage, med mykt grønt gress. Rundt omkring hevet de vakreste blomster seg som stjerner over gresset.

Tolv ferskentrær varslet våren med en overdådig blomsterprakt av perlehvitt og rosa, og høsten kom med grener tunge av frukter. I trærne satt det fugler og sang så søtt at barna

stoppet i leken for å lytte til dem. «Så lykkelige vi er her!» ropte de begeistret til hverandre.

En dag kom kjempen tilbake. «Hva gjør dere her?» ropte han med sint stemme, og alle barna løp sin vei. Han bygget en høy mur rundt hagen, og satte opp et skilt der det stod skrevet «INGEN ADGANG» med store bokstaver. Han var en svært selvgod kjempe.

Nå hadde de stakkars barna ingen steder å leke. Etter skoletid vandret de ofte rundt den høye muren og snakket om den vakre hagen på den andre siden. «Så lykkelige vi var der» sa de til hverandre.

Så kom Våren, og landet fyltes med fuglesang og blomster. Bare i hagen til den selvgode kjempen var det ennå vinter. «Våren har glemt denne hagen» ropte Snøen og Frosten, «så her kan vi bo hele året». Nordavinden slo seg også ned med dem. Han hadde pakket seg inn i flere pels, brølte rundt i hagen hele dagen og blåste ned i skorsteinspipene.

En morgen, mens han lå våken i sengen, hørte kjempen en vidunderlig musikk. Det lød så søtt i hans ører at han trodde det måtte være kongens musikere som gikk forbi. I virkeligheten var det bare en liten sangfugl utenfor vinduet hans, men det var så lenge siden han hadde hørt en fugl synge i hagen at det høstes ut som den vakreste musikken i hele verden.

Like etterpå sluttet Nordavinden å brøle, og inn gjennom det åpne vinduet drev det en blomsterduftende parfyme. «Jeg tror Våren endelig er kommet» sa kjempen. Han hoppet ut av sengen og kikket ut vinduet. Hva fikk han se?

Han så det mest fantastiske syn. Barna hadde krøpet inn gjennom et lite hull i muren, og satt nå på trærnes grener. Og trærne var så glade for å ha barna tilbake at de hadde dekket seg selv med blomster, og svinget forsiktig armene sine over barnas hoder. Fuglene fløy rundt og kvitret i glede, blomstene kikket opp gjennom det grønne gresset og lo. Det var et herlig skue.

Bare i det borterste hjørnet av hagen var det ennå vinter, og der stod det en liten gutt. Han var for liten til å rekke opp til treet grener, så han gikk i sirkel rundt treet og gråt bitre tårer. Det stakkars treet var ennå dekket av frost og snø,

BARNA KOM TILBAKE: «I alle trærne han kunne se satt det et lite barn. Og trærne var så glade for å ha barna tilbake at de hadde dekket seg selv med blomster, og svinget forsiktig armene sine over barnas hoder». (Illustrasjon: Charles Robinson, 1913)

og Nordavinden blåste og brølte rundt det. «Klatre opp, lille gutt!» sa treet, og bøyde sine grener så langt ned det kunne. Men gutten var for liten.

Mens kjempen så ut på hagen, smeltet hjertet hans. Han listet seg ned, åpnet forsiktig hoveddøren og gikk ut i hagen. Barna ble så skremt av å se ham at alle løp av gårde, og det ble vinter i hagen igjen. Bare den lille gutten ble værende, for øynene hans var så fulle av tårer at han ikke så at kjempen kom. Kjempen gikk helt bort til gutten og løftet ham forsiktig opp i treet. I det samme sprang treet ut i full blomst, og fuglene fylte treet med sang. Den lille gutten strakte ut armene sine, la dem rundt kjempens nakke og kysset ham.

Da de andre barna så at kjempen ikke lenger var slem, kom de løpende tilbake – sammen med Våren. «Hagen tilhører dere nå» sa kjempen til barna, hentet en stor øks og slo ned den høye muren. Da folk gikk til markedet klokken tolv, så de kjempen leke med barna i den vakreste hagen de noen gang hadde sett.

Hele dagen lekte de. Da kvelden kom samlet de seg rundt kjempen for å ta farvel. «Men hvor er den lille kameraten deres?» spurte kjempen, «gutten som jeg løftet opp i treet?» Men barna sa at de aldri hadde sett ham før. Kjempen ble svært lei seg da han hørte dette.

Hver dag etter skoletid kom barna og lekte i hagen. Kjempen var svært snill med alle barna, men lengtet etter å se igjen den første lille vennen, og snakket ofte om ham. «Jeg skulle så gjerne sett ham igjen!» pleide han å si.

Årene gikk og kjempen ble gammel og svak. Han kunne ikke lenger leke med barna slik som før, men satt og fulgte med leken fra en svær lenestol. «Jeg har mange vakre blomster i hagen min» sa han, «men barna er de aller vakreste blomstene».

En vintermorgen kikket han ut vinduet mens han kledde på seg. Plutselig måtte han gni øynene sine i forundring. I det

borteste hjørnet av hagen stod et tre helt dekket med nydelige hvite blomster. Treets grener var gyldne, og det hang sølvfrukter under dem. Og under treet stod den lille gutten han var så glad i.

Lykkelig løp kjempen ned trappen og ut i hagen. Da han var helt nær barnet, ble kjempens ansikt rødt av sinne. «Hvem har våget å såre deg?» spurte han, «si det til meg, så skal jeg drepe ham med mitt store sverd». For på barnets små hender og føtter var det store spikermerker.

«Nei!» svarte barnet, «dette er kjærlighetens sår». «Hvem er du?» spurte kjempen, samtidig som han kjente at det kom over ham en merkelig ærefrykt. Han gikk ned på kne og bøyde hodet foran det lille barnet.

Barnet smilte til kjempen, og sa: «En gang lot du meg leke i din hage. I dag skal du bli med meg til min hage, som er Paradiset». Da barna kom den ettermiddagen, fant de kjempen liggende død under treet, helt dekket av hvite blomster.

Fakta

Oscar Wilde

- Den irske forfatteren Oscar Wilde (1854-1900) er særlig kjent for teaterstykket *Salome* (1894), som er en dramatisering av fortellingen som står i evangeliet etter Matteus (Matt. 14:1-11).
- Wildes eneste roman, *Bildet av Dorian Gray* (1891), åpner med en estetisk og kunstnerisk program-erklæring – som avsluttes slik: «Den eneste unnskyldningen for å lage en fullstendig unyttig ting er at man beundrer den intenst. All kunst er ganske unyttig.»
- I sin selvbiografi forteller sønnen Vyvyan at han spurte sin far hvorfor han alltid hadde tårer i øynene når han leste *Den selv gode kjempen* (1888) for dem. «Virkelig vakre ting får meg alltid til å gråte» svarte faren.
- I 1895 ble Oscar Wilde dømt til to års hardt straffarbeid grunnet det retten kalte «grov usømmelighet med andre mannlige personer». Han skrev aldri mer, bortsett fra diktet «Balladen om Reading fengsel».

DANDY PÅ USA-TURNÉ: «Intet annet enn mitt geni,» svarte Oscar Wilde da amerikanske tollere spurte om han hadde noe å fortelle. (Foto: Napoleon Sarony, 1882).

- På dødsleiet skal han ha fått levert en dyr champagne til hotellet i Paris, der han bodde. «Jeg dør som jeg har levet», kommenterte han tørt. «Over evne».
- Hans siste ord var en kommentar til det slitne hotellrommet han lå på. «En av oss må bort herfra», sa han. «Det blir enten meg eller tapetet».

Abbedissen

begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Åsane

Begravelsesbyrå

∕ Johannes R. Blom

55 18 90 00 Døgnvakt

E-post: aasane-b@online.no
TERTNESVEIEN 99 (Hildes Blomster AS)

Koba Christensen

BEGRAVELSESBYRÅ

129 års erfaring - Din trygghet i en vanskelig tid.

- Gratis samtale i hjemmet
- Egen blomsteravdeling
- Alle prisklasser - forhåndspris
- Gravmonumenter

Dreggsallm, 5003 Bergen **Telefon: 55 300 800** post@koba.no, www.koba.no

Bergen & Omegn

BEGRAVELSEHJELP
POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge Polden Espen Polden Heine Polden Cathrine Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN

Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA

2. etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Stråume
Tlf: 55 21 44 50

BERGEN

GRAVFERDSHJELP

HVORFOR BETALE MER FOR
SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
GRAVFERD MED SEREMONI
29.500,- INKLUDERER ALT
DU TRENGER.

DØGNVAKT 55 98 80 00

BERGENGRAVFERDSHJELP.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

Arna

GRAVFERDSBYRÅ

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging
ved begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 24 08 08
www.arna-gravferdsbyraa.no
Lakslia 13 • 5261 Indre Arna

FANA & FYLLINGSDALEN

BEGRAVELSESBYRÅ

HVORFOR BETALE MER
FOR SAMME TJENESTER?

VI HAR FASTPRIS PÅ
GRAVFERD MED SEREMONI
29.500,- INKLUDERER ALT
DU TRENGER.

DØGNVAKT 55 13 40 04

FF-BEGRAVELSESBYRÅA.NO
LUNDHAUGEVEIEN 14, 5221 NESTTUN

GRAVMINNER

Løvaas
Naturstein

Tlf. 55 92 25 30 • Espehaugen 54, 5258 Blomsterdalen

Man- fre kl. 9.00-17.00. Lørdag stengt.

www.lovaasnaturstein.no

Dåp, konfirmasjon eller bryllup?

Vi har det du trenger for å dekke
ditt nydelige festbord!

Stort og unikt utvalg i norske håndlagde lys, servietter,
løpere, lysestaker, skåler, silkeblomster, bordkort m.m.

Fjøsangerveien 207
55 31 80 01

Løiten Lys Bergen

Løiten
Lys

www.loiten-lys-bergen.no

Begravelsesbyrået for
byen og distriktet

Solstrands
Begravelsesbyrå as

www.solstrands.no
post@solstrands.no

DØGNVAKT • 55 55 16 16

Vår erfaring – din trygghet

Medlem av
VIRKE
GRAVFERD

Skattekisten ved Mariakirken

For syv år siden lå NMS Gjenbruk bortgjemt i Hollendergaten. Nå befinner den seg midt i smørøyet; nemlig på Dreggsallmenningen.

TEKST OG FOTO: THRUDE DEISZ

TRE GLADE MEDARBEIDERE: Opplevelsen av å ha en meningsfull hverdag gir positive ringvirkninger til mange som kommer i deres vei. Fra venstre: Grethe Lie Gammelseter, Ingeborg Breivik og Linda Robins.

Det Norske Misjosselskaps gjenbruksbutikk holder til like nedenfor Mariakirken, som er Bergens eldste bevarte bygning, med Rosenkrantzårnet og Håkonshallen i nordvest.

Følgelig ligger bruktbutikken særdeles strategisk til – også for turister. Da de i fjor fikk inn noen kartonger med broderte klokkestrenger, kjøpte en amerikansk dame en stor mengde av dem – for å pynte opp entreen hjemme i «Junaiten».

Herre i eget hus

Landets 55 NMS-butikker har en hovedleder og et par konsulenter. Disse er de eneste betalte medarbeiderne. Butikken i Dreggen har rundt 30 frivillige medarbeidere i alderen 45 til 90 (!) år, og holder åpent mellom 10.30 og 16.30 på hverdager (torsdager til 17.30) – og noe kortere på lørdager.

– Det er veldig tilfredsstillende å kunne si at vi er herre i eget hus, sier butikkleder Grethe Lie Gammelseter, som forklarer at regionskontoret i Bjørgvin står som eier, slik at de betaler inn husleien til seg selv.

– Dessuten får vi alle varene, derfor slipper vi moms. Men vi måtte altså helt til Stortinget for å få det til.

Medarbeiderne bærer bomullsforklær med logoen til NMS Gjenbruk på. Disse er sydd av damer i Mali. Der finnes også handlenett med logo i samme materiale for salg. Bruktbutikken er liten og intim, og inneholder alt fra bøker og malerier til det meste av materielle goder som kan gjøre et hjem koselig.

Stearinlys har de også, laget av Knausen lysstøperi i Trøndelag, der pensjonister omskaper innsamlede lysestumper fra NMS-butikker over hele landet til hånddyppete kvalitetslys – som brenner nydelig. Dessuten – presiseres det – lysene er gjennomfarget, ikke hvite inni.

Miljø, møteplass og misjon

Bruktbutikkens motto er «miljø, møteplass og misjon». Det økonomiske overskuddet går til misjonsarbeid, gjenbruk utnytter ressursene og sparer miljøet, og det å være tilgjengelig for sin neste er et gode mange vet å sette pris på. Staben tar seg gjerne tid til en kopp kaffe og en prat med folk som kommer innom.

De glade hjelperne forteller at en av grunnene til at de har det så greit, er at samarbeidet og fellesskapet er så godt.

– Vi gleder oss rett og slett til å gå på jobb! Alle kan gjøre alt; ekspedere, tørke støv, vaske gulv, ta imot, pakke ut, klargjøre og plassere ut nye varer, sier Gammelseter.

– Arbeidet i seg selv er jo meningsfullt, men det har også noe med tingene vi får inn å gjøre – de representerer ofte nostalgi og gode minner. Og så er det kjekt at folk blir så glade når de finner noe de liker; «åh, der er en slik som bestemor hadde».

Du kan savne en knust kopp fra et servise som ikke er i handelen lenger – men i bruktbutikken risikerer du faktisk å finne en make! Ting går fort unna; et stort middagsservise med ørten deler forsvant ut samme dag som det kom inn.

– Og så treffer vi mange spennende mennesker i alle aldre; her kommer samlere, studenter, innvandrere og turister. Her er i det hele tatt mye begeistring.

FORNØYDE KUNDER: Butikkmedarbeider Linda Robins (til venstre) kommer opprinnelig fra Leeds. Her ekspederer hun mor og datter fra Australia.

Tale til en konfirmant:

Gode gjerninger redder verden

Når du overrasker mamma, pappa eller noen andre – og gjør noe for dem uten at de har bedt deg gjøre det – da gjør du en god gjerning.

TEKST: JANE HACK URDAL

Konfirmasjonsdagen er en fantastisk flott dag, som du helt sikkert vil huske resten av livet. Det er en dag som bare handler om deg. Du er 100 prosent i fokus. Alle er her for å feire deg og den du er.

Jeg er sikker på at alle de voksne tenker tilbake på livet ditt, og alle de små og store ting de har gjort sammen med deg. Det er fint å stoppe opp en stund og tenke bare på deg.

Jeg har tenkt mye på hva jeg skal si til deg. Jeg tenkte på det i forrige uke, da jeg forberedte meg til å undervise i temaet ramadan. En av elevene mine skal prøve å faste, og da tenkte jeg at de andre elevene og jeg trengte litt mer kunnskap om hva ramadan dreier seg om utover det å faste.

Vi lever i et samfunn der det religiøse mangfoldet blir mer og mer synlig, og jeg har inntrykk av at unge mennesker i dag er mer bevisst sin egen religion enn da jeg var konfirmant. Jeg visste svært lite om andre religioner. Heldigvis utvikler skolen seg, og fagenes innhold endres. Kunnskap om andres religion fører til økt forståelse og toleranse mellom mennesker. Vi oppdager også at vi ikke er så ulike, og ikke tenker så ulikt.

Hovedfokuset under ramadan er på god moral, og særlig det å tenke på og hjelpe andre enn seg selv gjennom gode gjerninger, ærlighet, godhet og kunnskap. Vi kristne har også

DEN GODE SAMARITANEN: «Dine gode gjerninger følger deg som en usynlig hær, helt til du begynner å snakke om de. Da forsvinner de som dugg for solen» heter det i et fransk ordtak. (Illustrasjon: «Den gode samaritanen», oljemaleri av Vincent van Gogh)

fastetid. Fastetiden vår dreier seg heller ikke bare om mat. Det er også en fin tid for oss til å fokusere på moralske verdier og hvordan vi er som mennesker mot hverandre.

Her tenker jeg at det er viktig å alltid være ærlig og å fortelle sannheten. Det viser at du er et godt menneske og at du har respekt for dem du omgås. Men hva betyr det å være ærlig, hva betyr det å si sannheten? Det første som slår meg, er at det betyr å ikke lyge. Vi skal ikke lyge, det er ikke bra. Jeg googlet ordet, og fant to sitater – begge med ukjent opphav – som jeg tenker er dekkende for min oppfatning av begrepet.

Det ene sier at «det skal større mot til å si sannheten til sine

venner enn til sine fiender». Det er nok noe de fleste av oss har kjent på, at det å si sannheten – å være ærlig med noen du er glad i – det kan være vanskelig. Det andre sitatet går på at ja, et ærlig menneske sier sannheten, men at det samtidig bare er et taktløst menneske som sier hele sannheten. Man trenger ikke si alt en tenker for å være ærlig. Noen ganger kan det faktisk være både omtenkstomt og riktig å holde tilbake noe av sannheten.

Når noen stolt viser frem et nytt klesplagg, trenger du ikke si

FORTELL SANNHETEN: «Det er viktig å alltid være ærlig og å fortelle sannheten. Det viser at du er et godt menneske og at du har respekt for dem du omgås» skriver Jane Hack Urdal, som holdt deler av denne talen under en av årets konfirmasjoner i Åsane. (Foto: Magne Fonn Hafskor)

at du ikke likte det. I mer ekstreme tilfeller kan det handle om å beskytte noen mot urettferdighet. Tenk på de som skjulte jøder på flukt under krigen, og holdt sannheten om hvor de var tilbake når Gestapo banket på døren. Det å lyge for å beskytte andre kan altså – i en gitt situasjon – være en god gjerning.

Det er også en god gjerning når vi gjør noe uoppfordret for andre, uten å få belønning eller ros tilbake. Dette kan være å si noe hyggelig til en venn, gi noen en klem, ta ut av oppvaskmaskinen, åpne døren for noen, eller smile og si hei.

«Dine gode gjerninger følger deg som en usynlig hær, helt til du begynner å snakke om de. Da forsvinner de som dugger for solen» heter det i et fransk ordtak. Den britiske dikteren og essayisten Charles Lamb (1775-1834) sa det slik: «Det hyggeligste er å gjøre en god gjerning i stillhet, og se at den blir oppdaget ved en tilfeldighet».

Budet om nestekjærlighet (3.Mos. 19:18) kalles også «den gyldne regel», og finnes i en eller annen form i nesten alle religioner og livssyn. «We make a living by what we get. We make a life by what we give» sa Winston Churchill. Gleden av å hjelpe andre, dele kunnskap og tanker med andre, er med på å gjøre verden til et bedre sted.

Da kan det passe å avrunde denne talen med å minne om Bjørnstjerne Bjørnsons utrettelige kamp mot all urettferdighet, som i ordets rette forstand varte helt til hans siste åndedrag.

Da han lå på dødsleiet i Paris i 1910, fikk han høre om noen fattige polske arbeiderkvinner som hadde startet en inn-samlingsaksjon til kolleger som var enda verre stilt enn dem

selv. Bjørnson ville skrive et dikt til dem, men rakk ikke mer enn overskriften.

«De gode gjerninger redder verden. Tilegnet de polske fabrikkpiger» skrev han. Så sank hånden ned.

I ÅSANE KIRKE

Babysang for de minste

- › Mandag og torsdag kl 12.00

Kom og bli med på babysang i det flotte kirkerommet i Åsane kirke! Sammen synger vi velkjente barnesanger og regler. Sangene gjør vi levende ved hjelp av bevegelser og sansestimulering.

Aktiviteter for de større

- › Løvegjengen (4-åring)
- › Leker og materiell
- › Førskolegruppe
- › Lekerom og gymrom
- › Formingsaktiviteter
- › Snekkerbod

Andre aktiviteter og fellesarrangementer

- › Felles samlingsstund
- › Åpne familiedager
- › Karneval og julefest
- › Internasjonal dag
- › Turdager/utflukter
- › Baby massasje kurs

Se vår hjemmeside www.aasanemenighet.no og Stjernen Åpen barnehages Facebook-side «Stjernen Åpen barnehage». Her finner du info om hva som skjer i tiden som kommer. Har du spørsmål? Kontakt styrer Kate Bølstad: 55 36 22 62 / 917 24 471. Hjertelig velkommen!

www.aasanemenighet.no

VI TRENG FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg? Kvant år svarar vi samla kring 200 000 samtaler via telefon og internett, likevel er det ein av tre som ikkje får svar.

Les meir og meld di interesse på kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

En uforglemmelig opplevelse

FLYKTET OVER HAVET: Den irske prinsessen Sunniva ber Gud om hjelp til å flykte fra vikingkongen Ramn.

Legender og historie danner miljø og bakgrunn for Kinnaspelet, men forestillingens nerve ligger likevel i allmenne konflikter: Tro og tvil, håp og mismot, kjærlighet og svik, opprør og undertrykkelse.

TEKST OG FOTO: SYNNØVE NORSTRAND OG BJØRN NORSTRAND

KINNAKYRKJA: Den gamle steinkirken på Kinn ble bygget en gang mellom årene 1150 og 1200.

Kinnaspelet har like siden starten i 1985 og til 2018 hatt samme manus og blitt fremført uten avlysning.

Rammen rundt spelet er reformasjonen i Norge i 1537. Kongens fut kommer til øyen Kinn med bud om de religiøse endringene. Samtidig gjør han det kjent at Norge er blitt lagt under Danmark som et lydrike.

I et «teaterstykke» i spelet fortelles også historien om den irske helgenen Sunnivas flukt fra giftermålet med en hedensk høvding.

Prinsesser på rømmen

I det kristne miljøet rundt Kinnakyrkja sa legenden at det ikke bare var én prinsesse som hadde rømt, men tre: Sunniva, Borni og Ingeborg. Uten segl og årer lot de seg drive over havet, og lovet Gud at der de kom i land skulle de bygge en kirke.

Slik er legenden om Borni knyttet til kirken på Kinn, mens legenden om Sunniva er knyttet til klosteret på øyen Selja. Den tredje prinsessen, Ingeborg, har ikke blitt knyttet til noen spesiell kirke, men enkelte vil ha det til at hun kom i land på Moster.

KLEDD FOR SPEL: Det er imponerende at så mange frivillige fra Florø og andre steder i Norge kommer hit år etter år for å delta som statister eller hjelpere i ulike roller.

Båtene drev altså inn til hver sin øy på Vestlandet, og til Kinn kom Borni. Hun skal ha bodd i en heller i fjellet bak der kirken senere ble bygget. Kinnaspelet er bygget på denne historien.

Legender og historie danner miljø og bakgrunn, men spelets nerve ligger likevel i allmenne konflikter: Tro og tvil, håp og mismot, kjærlighet og svik, opprør og undertrykkelse.

Et gammelt hus

Vi hadde lenge hatt lyst til å oppleve Kinnaspelet, og i fjor fikk vi endelig sjansen. Turen med båt ut til Kinn var fantastisk. Den spesielle fjellformasjonen Kinnaklova så vi på lang avstand, og etter en lett gåtur kom vi frem til den gamle steinkirken på Kinn. Det er ingen som helt sikkert vet hvem som bygget denne vakre kirken på stranden så langt vest i havet som man kan komme.

Vi fikk oppleve flotte skuespiller- og sangprestasjoner, musikk, kostymer og koreografi. Det er imponerende at så mange frivillige fra Florø og andre steder i Norge kommer hit år etter år for å delta som statister eller hjelpere i ulike roller. Ikke minst lot vi oss imponere over de aller minste, som utgjør en god og sjarmerende del av forestillingen.

Vi fikk en uforglemmelig opplevelse på Kinn, og vil på det sterkeste anbefale andre om å reise til Florø for å få med seg dette spelet.

Kinnaspelet, med tittelen «Songen ved det store djup», blir i år fremført 22. og 23. juni. Mer informasjon: kinnaspelet.no

GAMMEL ALTERTAVLE: Altertavlen i Kinn kirke ble bygget om til nåværende form i 1703, med korsfestelsen og oppstandelsen som hovedmotiv. Midtpartiet er et gammelt helgenskap fra middelalderen.

www.eidsvaagauto.no – Følg oss på Facebook

EIDSVÅG AUTO AS

Aut. bilverksted • Karrosseri
Lakkeringsverksted
Eidsvågbakken 21 - 5105 Eidsvåg

Tlf. 55 25 10 20

ASTRI VÅRDAL

Statsautorisert revisor/autorisert regnskapsfører

Revisjon: aksjeselskap, stiftelser, borettslag mm.
Regnskapsføring

Ytre Arna Mail: astri@vaardal.no
Tlf: 55 53 14 94 Nettside: <http://www.vaardal.no>

Rolf's Matbu og Selskapservice

EIDSVÅG I ÅSANE • 28 ÅRS ERFARING

Vi leverer eller du henter!

VI LAGER MAT TIL:

- Konfirmasjon
- Dåp
- Runde dager
- Kurs
- Minnestunder

Eidsvågveien 150 • 5105 Eidsvåg i Åsane
Tlf: 55 29 26 32 • post@rolfsmatbu.no
www.rolfsmatbu.no

Advokatfirmaet

Sigrun Pedersen

M.N.A.

Arv/gaver
Barnerett
Familierecht
– sambo/ekteskap
Samlivsbrudd
Kjøp/salg fast eiendom
– bolig/hytte

Littleåsvg. 49, 5132 Nyborg.
Inng. C, 3. etg. (Bergen Kontorhotell)

Tlf.: 55 18 86 00
advokat.sigrun.pedersen@hotmail.com

Åsane Senter Kilden Senter Oasen Senter Sletten Senter

Alltid en anledning!

TOPPE BLOMSTER
- fra hjerte til hjerte

www.toppeblomster.no Tlf: 55 18 03 00

Kjøkken • Bad • Garderobe

Salhusveien 55, 5131 Nyborg
Tlf. 55 53 98 40
www.jcinterior.no

Besøk en av Norges største shop in shop

Ull er omsorg

JANUS
www.janus.no
Since 1895

Besøk oss gjerne på Janus Kultursenter på Espeland

Kjære leser!

Bladet du nå holder i er et resultat av innsatsen fra mange frivillige fingre. Likevel er det en del kostnader med produksjonen av hvert blad.

Stor takk til alle dere som har bidratt økonomisk til bladet, dette er med på å gjøre det mulig å utgi bladet. Det er mulig å få skattefradrag på gaver der totalt årsbeløp overstiger kr 500.

På forhånd takk til de som finner anledning!

Vennlig hilsen
Bjørn Otto Aarheim,
styreleder for menighetsbladene i Åsane prosti

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Tusenvis av barn i Norge opplever at det knyter seg i magen hver dag.

Vil du hjelpe familier som sliter med alkohol- og rusproblemer?

Send VIPPS til 13130 (valgfritt beløp)

Send SMS "BK VENN" til 2210 (kr. 100)

XL BYGG ADOLF JAHNSEN

Fagerdalen 4, 5039 Bergen, Tlf 55 33 36 00
www.adja.no e-post: post@adja.no

 ADVOKATGRUPPEN BERGEN

• Arv/gaver • Familie • Ektepakter • Samliv
• Kontrakter • Kjøp/salg • Trafikk- og transportrett.

15 prosent rabatt til nye klienter fra Arna, Åsane og Osterøy! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen • Telefon: 920 41950
E-post: bernhard.hauge@agbergen.no • www.agbergen.no

KONSERT

SIGRID MOLDESTAD med musikere

EIDSVÅG KIRKE // 26. MAI // KL. 18.00

Billetter ordinær: KR. 300,- +avg

BT-fordel: KR. 240,- +avg

Billettsalg på [TicketCo.no](https://www.ticketco.no) og ved inngang.
Arrangører: Åsane Folkehøgskole i samarbeid med Åsane kulturråd.
Konserten er støttet av Bergen kommune.

FESTSPILL I ÅSANE

«Herrens veier» er tilbake

Den danske serien «Herrens veier» er tilbake på NRK med sesong 2. Denne populære serien tar opp temaer som treffer trosliv og hverdagsliv, og er blitt en favoritt hos mange.

TEKST: KIRKEN.NO

DØPT I FAMILIENS DÅPSKJLOE: I den første episoden av sesong 2 ser vi hvordan Johannes inderlig ønsker seg at hans barnebarn Anton skal bære familien Kroghs hvite dåpskjole. For mange er det blitt tradisjon å la dåpskjolen gå i arv fra generasjon til generasjon, med navnene på dåpsbarna brodert inn i stoffet. (Foto: Danmarks Radio)

Både i tv-serien og i kirken brukes det begreper og gjøres det ting som ikke alltid er like greit å forstå. Her er derfor litt forklaringer fra de første episodene i den nye sesongen.

- Hva er en skogkirkegård? I senere tid har man etablert egne skogkirkegårder som ligger uavhengig av kirkegårder. Området kan gjerne tilhøre en kirke, men ofte er det kommunen som beslutter å tilegne et naturareal til skogkirkegård. Felles for skogkirkegårdene er at det kun er plass til urner, laget av biologisk nedbrytbart materiale. I Norge har vi ikke skoggravplasser, selv om noen gravplasser kan ha noen likheter.
- Hva symboliserer dåpskjolen? Den hvite fargen er kirkens festfarge og markerer at dåpsbarnet er velsignet, elsket og tilgitt av Gud. Lengden på kjolen symboliserer at barnet kan vokse i sin dåp. I overført betydning vil det si at dåpsløftet gjelder hele livet.
- Hvordan og hvorfor selger man en kirke? I 2013 ble det besluttet at en rekke kirker i København skulle tas ut av bruk som ledd i en ny kirkestruktur i Københavns Stift. Danmarks kirkeminister meddelte deretter at fem kirker ble lagt ut til salg på det frie marked. I den forbindelse var det viktig å finne de rette kjøperne som hadde respekt for kirkerommet.
- Hva er en sorggruppe? Når man går gjennom en sorgprosess oppleves det for mange gunstig å kunne snakke med andre som deler den samme smertefulle erfaringen. Kirken har

mange forskjellige sorggrupper som kan hjelpe og gi støtte. Dette er ikke et terapi- eller behandlingstilbud, men en støttegruppe som blir ledet av en prest eller en frivillig ved kirken. Vi har ikke sorggruppe i Salhus menighet, men om du vil være med i en sorggruppe kan du kontakte oss så finner vi en gruppe til deg i en av nabomenighetene.

- Hvordan er det egentlig med dåp i forhold til navnefest? Til en barnedåp blir barnet velsignet og får Guds løfte om at han alltid vil følge det som sitt eget barn. Barnet blir døpt i den kristne tro og blir samtidig medlem i kirken. Selv om navngivningen ikke har noe med det kirkelige ritualet å gjøre, er det mange som forbinder de to tingene sammen ettersom barnets navn i sin helhet leses opp som et ledd i dåpsritualet.
- Hva er forskjellen på allehelgen og halloween? Allehelgen og halloween har flere fellestrekk, men de springer ut av forskjellige tradisjoner. I folkekirken i dag feirer vi allehelgen den første søndag i november til minne om alle døde. Allehelgen er derfor en god anledning til å besøke gravsteder og tenne lys. Allehelgensaften faller den 31. oktober, som også er reformasjonsdagen. Det var på denne datoen i 1517 at Luther slo sine 95 teser opp på kirkedøren i Wittenberg. Halloween er opprinnelig en skotsk betegnelse for allehelgensaften, og bygger på en gammel folketro om at de døde vender tilbake på denne kvelden for å besøke de levende. Derfor er det tradisjon for å kle seg ut i fryktinngytende kostymer, samt å tenne lys i uhyggelige gresskarhoder for å skremme de dodes ånder vekk.
- Hvorfor tenner man lys for de døde? I kristendommen kan et brennende lys symbolisere det evige liv. Det er for eksempel alltid tent levende lys på alteret ved gudstjenester og kirkelige handlinger. Man kan i dag tenne lys i mange kirker som uttrykk for personlig bønn eller til minne om en man har mistet, og til allehelgen er det blitt en tradisjon å tenne lys på sine kjæres gravsted.
- Hvorfor bruker Johannes Luthers berømte ord «her står jeg. Jeg kan ikke annet, så hjelp meg Gud»? Ordene stammer fra våren 1521, da Luther ble avhørt av riksdagen i Worms. Her ble det fremsatt krav om at Luther skulle ta avstand fra sine egne skrifter. Han forsvarte sine synspunkter, og det var altså i den sammenheng at den berømte setningen ble uttalt.
- Hva er babysang? I dag er det ikke langt til nærmeste kirke med babysang for foreldre og deres babyer. Babysang er typisk for babyer 3-10 måneder. Før barn for alvor begynner å krabbe og gå har de nemlig sansene spesielt åpne og dermed stort utbytte av sang og musikk. Og foreldrenes (sang)stemmer er det beste de kan lytte til. Babysang krever ikke kjennskap til kirken, og man behøver ikke å være et musikalsk geni for å delta. Alle kan være med!

Hele teksten kan leses på kirken.no. Følg også med på vår egen nettside, salhusmenighet.no, samt vår Facebook-side (facebook.com/salhusmenighet). Der finner du også tider for babysang i kirken vår. Hele sesong 2 av Herrens veier ligger lett tilgjengelig på nrk.no.

Kandidatliste til menighetsrådsvalget

1. Beate Helen Ormberg (f. 1967), Tertnes
2. Marit Vik. (f. 1957), Åstveit
3. Stein Are Thorstensen (f. 1974), Selvik
4. Arve Bertel Fredrik Nilsen (f. 1957), Eidsvåg
5. Tone-Elin Mørner (f. 1967), Eidsvåg
6. Malin Bäckmann von Osten (f. 2000), Øvre Ervik
7. Kari Fonn Hafskor (f. 1969), Eidsvågneset
8. Gudmund Konglevoll (f. 1961), Eidsvåg
9. Benedicte Sjøvoll (f. 1961), Eidsvågneset
10. Benedikte Svalland Elter (f. 1968), Eidsvågneset
11. Frode Synnevåg (f. 1964), Selvik
12. Grethe Hessevik (f. 2001), Øvre Ervik

Konsert med Sigrid Moldestad

Søndag 26. mai inviterer Åsane Kulturråd i samarbeid med Åsane Folkehøgskole til konsert med Sigrid Moldestad og musikere i Eidsvåg kirke.

Sigrid Moldestad er en av Norges fremste artister innen folk, vise- og tradisjonsmusikk. Hun har et sterkt fortellerherte og har en egen evne til å berøre publikum, enten det er med lekfull kraft eller selvsikre viser og tekster. Den nye platen «Vere her» har fått strålende anmeldelser. Sigrid har nettopp også hatt stor suksess som skuespiller og sanger i forestillingen «Heim 2».

RETURADRESSE:
Eidsvåg menighet
Vollane 3
5105 EIDSVÅG

VELKOMMEN TIL EIDSVÅG KIRKE

Alle gudstjenester er i Eidsvåg kirke, og starter kl. 11.00, om ikke annet er nevnt. Se også vår hjemmeside, eidsvaagmenighet.no. OBS: Gudstjenester i sommertiden veksler annenhver uke mellom Eidsvåg og Biskopshavn.

Søndag 26. mai, 6. s. i påsketiden

Matt. 7, 6-13: «Herrens bønn»
Hovedgudstjeneste med dåp.

Torsdag 30. mai, Kristi himmelfartsdag

– Joh. 17, 1-5: «Og dette er det evige livet»,
kl. 11.00: Friluftsgudstjeneste på Stallane v/Håkon Kinsarvik sammen med Biskopshavn v/Koppang. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

Søndag 2. juni, søndag før pinse

Joh. 16,12-15: «ennå har jeg mye å si dere»
Gudstjeneste med nattverd. Avskjed med kapellan Håkon Økland Kinsarvik.

9. juni, pinsedag

14, 23-29: «Den Hellige Ånd»
Gudstjeneste med dåp og nattverd

16. juni, treenighetssøndag

Apostelgj. 17, 22-34: «Det er i ham vi lever, beveger oss og er til»
Gudstjeneste med dåp og nattverd

23. juni, 2. s. i treenighetstiden

Joh. 3, 1-13: «bli født av vann og Ånd»
Gudstjeneste v/Koppang. Takkoffer.

30. juni, 3. s. i treenighetstiden

Markus 10, 13-16: «Barna og Jesus»
Ikke gudstjeneste i Eidsvåg/ Felles gudstjeneste med Biskopshavn.

7. juli, 4. s. i treenighetstiden

Matt. 9, 35-38: «Høsten er stor»
Gudstjeneste ved Koppang. Nattverd.

14. juli, 5. s. i treenighetstiden

Matt. 18,12-18: «Gud leter»
Gudstjeneste i Biskopshavn v/Hanne Zimmermann-Ølberg. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

21. juli, 6. s. treenighetstiden/ Aposteldagen

Markus 3, 13-19: «Jesus kaller apostlene»
Gudstjeneste v/Jon Zimmermann. Dåp, nattverd. Takkoffer.

28. juli, 7. s. i treenighetstiden

Mark. 5, 25-34: «Kvinnen som rørte ved Jesu kappe»
Gudstjeneste i Biskopshavn v/Mjeldheim. Nattverd. Takkoffer: Menighetsarbeidet.

4. aug., 8. s. i treenighetstiden

Markus 12, 28-34: «Det største bud»
Gudstjeneste v/Mjeldheim. Nattverd. Takkoffer.

11. aug., 9. s. i treenighetstiden

Lukas 6, 36-42: «Flisen og bjelken»
Ikke gudstjeneste i Eidsvåg

18. aug., 10. s. i treenighetstiden

Markus 11, 25-26: «Tilgivelse»
Gudstjeneste v/Mjeldheim. Nattverd.

25. aug., 11. s. i treenighetstiden

Joh. 8, 31-36: «Får Sønnen frigjort dere, da blir dere virkelig fri»
Gudstjeneste (prest ikke bestemt)

1. sept., 12. s. i treenighetstiden

Apostelgj. 6, 1-7: «De første diakonene velges»
Gudstjeneste (prest ikke bestemt)

31.03. Amalie Eikenes (Eidsvåg kirke)

31.03. Mia Tobiassen Hafstad (Åsane gamle kirke)

07.04. Ulrik Iden Gamlemshaug (Åsane kirke)

07.04. Josefine Sunde-Stabell (Ålhus kyrkje)

14.04. Julie Kalgraff Ruud (Kaupanger stavkyrkje)

14.04. Julian Silnes-Teigland (Eidsvåg kirke)

21.04. Odin Nøttveit Haugen (Eidsvåg kirke)

22.04. Pål Hilmarsen Strømme (22. april, Mjømna kyrkje)

28.04. Vilje Sofie Eikeland (Eidsvåg kirke)

28.04. William Stangebye Eikeland (Eidsvåg kirke)

Harry Andreas Moe (født 29.06.1939, død 05.04.2019, begravelse Møllendal, lille kapell 16.04.2019)

Edith Gullaksen (f. 20.04.1931, d. 10.04.2019, b. Bergen Røde kors kapell 26.04.2019)

Karstein Bjarne Duesund (f. 02.07.1934, d. 20.04.2019, b. Åsane gamle kirke 02.05.2019)

Olav Kornelius Næss (f. 08.05.1934, d. 26.04.2019, b. Åsane gamle kirke 07.05.2019)

Ruth Inger Ryland (f. 30.12.1934, d. 27.04.2019, b. Åsane gamle kirke 03.05.2019)

Inger Johanne Sund (f. 18.12.1937, d. 02.05.2019, b. Åsane gamle kirke 16.05.2019)

Velkommen til hyggetreff

- 4. september : Fyr- og kystkulturhistorien på Vestlandet ved Dag Lindebjerg.
- 2. oktober: Det skal merkes at du lever - tanker om et godt liv når årene går ved Harald Hauge.
- 6. november: Lina Sandell - liv og sanger ved Harriet Gardli.
- 4. desember: Adventsmøte.

Tid og sted: Menighetssalongen i Eidsvåg kirke kl. 11.30-13.30.
Vi møtes i kirkerommet, deretter fortsetter vi i Menighetssalongen med varm lunsj og sang. Vel møtt!

Hilsen oss i Diakonutvalget

